

Metodika – Postup pro uplatnění národních příloh v přejímaných evropských normách

Obecná pravidla pro umístění a obsah národních příloh při zavádění EN jsou uvedena ve **Vnitřních předpisech CEN / CENELEC - Část 3, článek ZC 7.2 :**

ZC.7.2 Národní přílohy

Národní přílohy, pokud jsou, se zařadí za, nebo před úplný text evropské normy (včetně příloh EN). Mohou obsahovat jen informace potřebné pro snadnější zavedení do praxe. Národní příloha nesmí měnit žádné ustanovení evropské normy.

Mezinárodní text (nebo norma), na který je odkaz v evropské normě, může být (přeložen a) reprodukován jako národní příloha k národní normě.

Jsou-li zařazeny národní přílohy, musí se dát pozor na jejich zřetelné odlišení, jejich označením, od jiných příloh v normě. Proto se označí NA, NB, atd.

V návaznosti na Vnitřní pravidla CEN/CENELEC – Část 3 uvádí **MPN 1:2006 v článku 6.2.1 Překlad textu přejímané normy**

V případě potřeby může být ke snadnějšímu zavedení přejímaného dokumentu zařazena do ČSN národní příloha (viz 4.2.5).

Následně v článku 4.2.5 se uvádí:

*Do ČSN přejímající evropský nebo mezinárodní dokument mohou být doplněny informativní národní přílohy. **Národní přílohy**, pokud se použijí, se zařazují za úplný text přejímaného dokumentu (včetně příloh). **Mohou obsahovat jen informace potřebné pro snadnější používání** (například překlad vybraných kapitol dokumentu přejímaného k přímému používání), pokud není v referenčním dokumentu uvedeno něco jiného. Národní příloha nesmí měnit žádné ustanovení evropské normy.*

Označení národních příloh musí být zřetelně odlišné od jiných příloh v normě. Proto se označují NA, NB atd. Národní přílohy se neuvádějí v obsahu.

Zejména v souvislosti s přejímáním EN v oblasti stavebnictví je **účelné využít národní přílohy z hlediska snadnějšího použití a zavedení do praxe.**

Většina EN navazuje na Směrnici Rady 89/106/EHS, která platila do 23. 4. 2011. Směrnice je převzata do soustavy právních předpisů ČR nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, v platném znění. Pro neharmonizovanou oblast výrobků platí nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění.

Směrnice 89/106/EHS v kap. I, článku 6, bodě 3 uvádí:

„Jestliže příslušné evropské technické specifikace buď samy nebo na základě interpretačních dokumentů uvedených v článku 3, odst. 3 rozlišují různé třídy podle různých úrovní ukazatelů vlastností, mohou členské státy stanovit, že se budou tyto úrovně dodržovat na jejich území jen v rámci klasifikací přijatých na úrovni Společenství a jen při použití všech, určitých nebo jedné třídy.“

Dne 24. 4. 2011 vstoupilo v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh. Problematiku úrovní a tříd vlastností výrobků řeší článek 27, konkrétně odstavec 6.

Uvedenými ustanoveními je **členským zemím ponecháno právo na národní úrovni zvolit (vybrat), které třídy, popř. kategorie vlastností výrobků se mají na národní úrovni používat.**

Poznámka: V některých EN je namísto termínu „třída“ použito „kategorie“.

Skutečné funkční zavedení evropských norem z hlediska použití v praxi tedy vyžaduje v mnoha případech **dopracování EN na národní úrovni, a to zejména v těchto případech:**

- a) jednak evropské normy výrobků (tzv. specifikace) obsahují různé třídy vlastností; EN je proto potřeba dopracovat pro použití na národní úrovni (podle národních podmínek, např. geografických, klimatických, provozních, zatěžovacích, bezpečnostních) tím, že se vyberou vhodné třídy vlastností, u některých vlastností je dokonce výběr na národní úrovni požadován;
- b) dále jsou některá ustanovení evropských norem formulována tak, že stanovení určitých požadavků, postupů, popř. vlastností je ponecháno na národních předpisech, popř. normách;
- c) rovněž v evropských normách pro navrhování stavebních konstrukcí (Eurokódech), ale i v jiných oblastech, např. v tepelné technice, je potřeba stanovit národní určené hodnoty (národně stanovené parametry – NDP), vybrat vhodné třídy nebo alternativní metody výpočtů.

Doplněním EN národními přílohami **lze v těchto případech zajistit funkční zavedení EN do soustavy ČSN.**

Národní příloha se zařazuje za úplný překlad EN. Nelze uplatňovat postup, který je umožněn u harmonizačních dokumentů, kdy národní doplňky nebo vybrané ukazatele užitných vlastností je možné uvést přímo v textu překladu harmonizačního dokumentu.

Národní příloha slouží ke zveřejnění konkrétních tříd vlastností výrobků vhodných pro určité použití (včetně konstrukčních výrobků), dále pro zveřejnění národně stanovených parametrů, které se mají používat při navrhování staveb, ve výpočtech apod., v dotyčné zemi.

Národní příloha má ve smyslu Vnitřních předpisů CEN/CENELEC, Část 3 pouze **informativní charakter**. Přestože má informativní charakter, obsahuje údaje a zpřesnění v návaznosti na určitá ustanovení normy, např. tam, kde je národní volba požadována nebo dovolena, a kde se předpokládá návaznost na konkrétní podmínky určité země.

Údaj z informativní přílohy je nezbytné v kontextu určitého článku normy použít, aby byl splněn rozsah platnosti normy. Pokud je výběr konkrétní třídy nebo specifického údaje pro zemi (např. klimatická data, mapa sněhových oblastí) proveden v návaznosti na normativní text EN, lze z toho usuzovat na normativní charakter vybraných parametrů pro ČR, i když NA má informativní charakter.

U norem v oblasti stavebnictví je vhodné Národní přílohy doplnit přímo k normám výrobků. Rovněž je možnost tvorby doplňujících národních norem - původních ČSN, popř. Technických normalizačních informací TNI.

Uvedený postup lze využít i při přejímání mezinárodních norem a rovněž v dalších oblastech, pokud to ustanovení přejímaných norem dovolují.